

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
«ПРОБЛЕМИ ВИРОБНИЦТВА,
ПЕРЕРОБКИ ТА ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ
ТВАРИННИЦТВА»

Одеса 2019

УДК 631.153.7:001.895 (063)

ББК Л 874/875

Рекомендовано до видання Вченою радою Одеського державного аграрного університету(протокол № 4 від 28 листопада 2019 року)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Ушаков Олег Сергійович – к.вет.н., доцент декан факультету ветеринарної медицини та біотехнологій ОДАУ

Китаєва Алла Павлівна - доктор с.-г. наук, професор кафедри технології виробництва і переробки продукції тваринництва ОДАУ.

Пушкар Тетяна Дмитрівна – к.с.-г.н, доцент кафедри технології виробництва і переробки продукції тваринництва

Хамід Кіра Олександрівна – асистент кафедри технології виробництва і переробки продукції тваринництва, здобувач

Москалюк Інна Вікторівна – к.т.н., доцент кафедри агроінженерії

Балан Галина Олександрівна – к.с.-г.н., доцент кафедри захисту, генетики і селекції рослин Одеського державного аграрного університету

Лисенко Ольга Вікторівна – керівник центру апітерапії та продуктів бджільництва «Медовий Рай», м. Одеса

Збірник матеріалів студентської науково-практичної конференції «Проблеми виробництва, переробки та якості продукції тваринництва» 04.12.2019. – Одеса, 2019

У збірнику тез наведено результати наукових досліджень науковців, викладачів, аспірантів, студентів. У наукових матеріалах висвітлені питання, що стосуються актуальних проблем сучасної аграрної науки: виробництва, переробки, зберігання та якості продукції тваринництва, а також особливості безпеки життєдіяльності та охорони праці на підприємствах.

УДК 631.153.7:001.895 (063)

ББК Л 874/875

Одеський державний аграрний університет, 2019

Соколова О. Ю. Вплив сірки на якість вовнових волокон.....	95
Степаненко Н.О. Використання генофонду голштинської породи для поліпшення молочної продуктивності корів.....	97
Сущенко С.В., Семенуха О.В. Аналіз технології годівлі дійних корів в перші 100 днів після отелення.....	99
Теренко Таїсія Ефективність вирощування помісних свиней в умовах ПП «ГСП» Ширяївського району Одеської області.....	103
Ткач Діана Шляхи удосконалення методів і систем забезпечення мікроклімату у тваринницьких приміщеннях.....	106
Ткачук Денис, Кахновець Микола Американський стаффордширський тер'єр.....	109
Федоренко Олександр Вплив озono-повітряної суміші на санітарно-гігієнічну якість молока.....	113
Фролова В.І. Економічна ефективність застосування преміксу в раціонах свиней.....	115
Циш А.А., Триколич П.С. Аналіз технології годівлі лактуючих вівцематок.....	118
СЕКЦІЯ 2. НОРМАЛЬНА І ПАТОЛОГІЧНА АНАТОМІЯ ТА ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ ТВАРИН	
Бродовська К., Лаутеншлагер С., Кулаксіз Д. Хамеліони: видові особливості та їх хвороби.....	122
Бутковська А., Масленников Д. Професор Браунер О.О. – видатний зоолог та його пташиний спадок.....	124
Єрастов М., Зайцева У. Локомоція тазових кінцівок птахів.....	126
Журова Л.О., Іванова А.О., Перекученко К.Е. Фауна Чорного моря – минуле і сьогодення.....	129
Мануйленко Ю. А. Ігуани: різновиди, особливості будови тіла.....	131

*Ткачук Д.В. Кахновець М.П.
Студенти I – т курсу
за скороченим терміном навчання
фак - ту ветеринарної медицини та біотехнологій
Науковий керівник: асистент кафедри генетики,
розведення та годівлі с-г тварин Гурко Є.Ю.
Одеський державний аграрний університет*

СТАФФОРДШИРСЬКИЙ ТЕР'ЄР: ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ТА СУЧАСНИЙ СТАН ПОРОДИ.

Ключові слова: порода, тер'єр, напрям використання.

Вступ. В даний час, всі породи, таких собак, як тер'єри, налічують близько тридцяти різновидів, представники яких, використовуються в бійцівських, службових, декоративних та мисливських цілях. Крім наряду використання, ці собаки значно відрізняються один від одного розмірами, які можуть бути маленькими, середніми, а також великими.

Метою було проаналізувати світовий генофонд собак породи стаффордширський тер'єр.

Матеріал і методика досліджень. Об'єктом досліджень виступають породні групи собак та аналіз літератури.

Результати дослідження. Американські стаффордширські тер'єри (АСТ)відомі більше трьох століть. Їх пращури – англійський бульдог і тер'єр (імовірно, білий англійський). Англійські бульдоги були мужніми, безстрашними, сильними і витривалими. Сучасні амстаффи зберегли ці якості. "АСТ є нащадком бійцівських собак... Гладіаторські бої, цькування диких тварин собаками, цькування биків. Останнє особливо було розвинене в Англії.

Для боїв використовувалися мастіфи вагою 100-200 фунтів (54 -62 кілограми), так само бульдоги вагою 90 фунтів (40кг). Собаки були повинні повалити бика. Однак собаки ставали часто легкою здобиччю противника. Почали вести відбір: зменшити розмір, збільшити рухливість. Приливалась кров тер'єрів, яких в Англії було багато.

До кінця 18 століття ідеалом служила собака : невелика, з потужною хваткою, потужним фронтом, масивною головою і порівняно легкою задньою частиною. Все це не дозволяло бику її скинути . У 1835 році бої з биками заборонили. На перший план вийшли бої між собаками..."

1800-1936 роки. В цей час проводилися схрещування бульдогів з тер'єрами. Мета: додати до сили й стійкості бульдога кмітливість і рухливість тер'єра, а також посилити бійцівський інстинкт. Вже тоді бульдоги важили 50 фунтів (22 кг). Бульдоги більше нагадували нинішніх стаффів, ніж нинішніх бульдогів. Вони мали більш високі ноги, довгу морду, довгий щурячий хвіст.

Породу собак назвали Буль-енд-тер'єр . Сутички проводилися в "питах" - рингах, обгороджених дерев'яними стінками. Тому собак, відомих як Буль-енд-тер'єр або хаф-енд-хаф, називали ще піт-догами або піт-бультер'єрами". Після закінчення Громадянської війни в США, туди потягнулися переселенці з Англії, в основному бідне населення. Разом з емігрантами за океан потрапляли і собаки Буль-енд-тер'єр. По мірі зростання популярності собачих боїв, собак ввозили частіше, у великій кількості."

"Туди перекочували кращі собаки, піт-бультер'єри з Ірландії і Стаффордшира. Завдяки великій популярності, закритого розведення знаючими людьми, породу зберегли, не втративши свої кращі бійцівські якості. Дуже довго викорінювався перекус, закріплений в безлічі поколінь бульдогів. До 1900 року бої собак в більшості американських штатів були заборонені. Але вони проводилися неофіційно. З обмеженням бійцівського застосування породи і зростаючої популярності виставок, велике число (піт) бультер'єрів стало чисто виставковими собаками.

Головний клуб собаківників Америки - АКС, відмовився реєструвати породу, яку використовували в жорстоких розвагах. Тому прихильники "виставкового напрямку" прагнули відгородитися від американського (піт) бультер'єра.

На початку 30-х років поряд з " американським бультер'єром "була поширена назва "янкї-тер'єр".

У 1936 році порода була зареєстрована в АКС під назвою "стаффордширський тер'єр".

У тому ж році був утворений Клуб стафф тер'єрів Америки (STCA). Першим його президентом став автор стандарту породи Вілфред Брендон.

АКС (American Kennel Club) головний клуб собаківників Америки.

УКС (United Kennel Club) друге за величиною Американське кінологічне товариство.

У УКС бійцівських собак реєстрували під назвою "американський бультер'єр".

З 1972 року АКС вніс доповнення в назву породи "Американський стаффордширський тер'єр".

Це не цілком логічно, оскільки порода в не меншій мірі веде своє походження від бульдога, ніж від тер'єра.

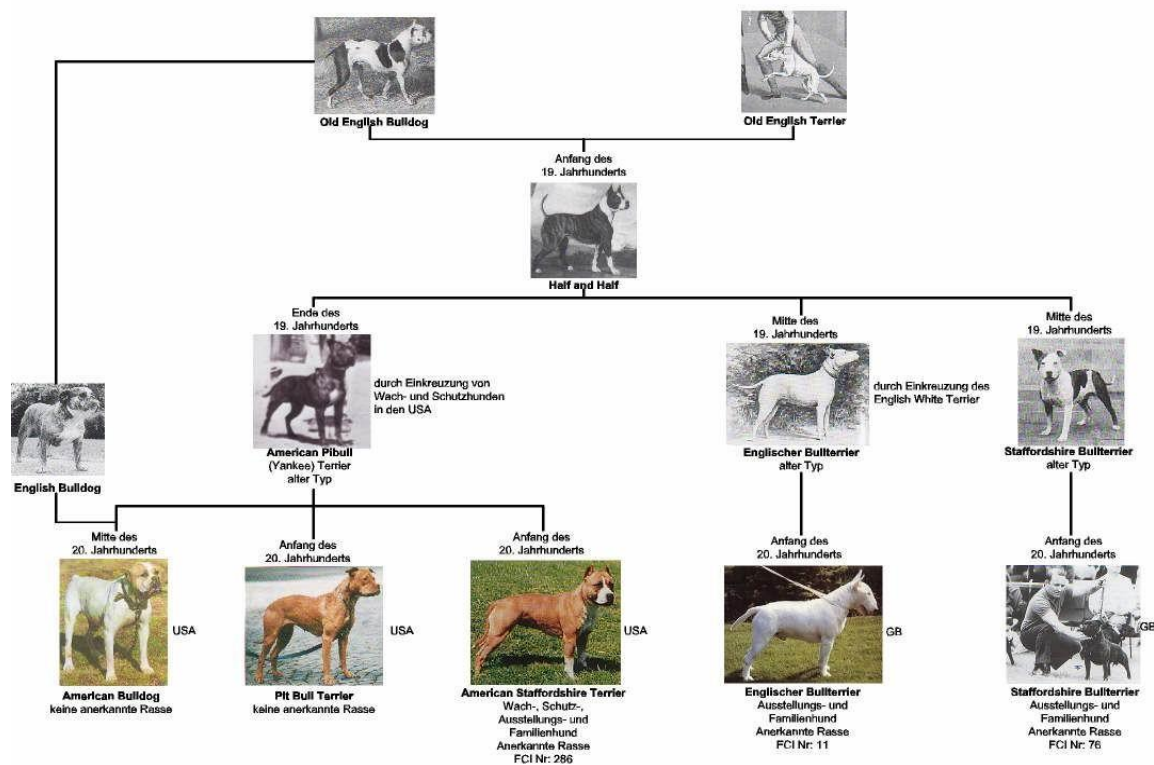
Походження ряду близьких нам порід:

- Американський бульдог (Амбуль)
- Піт-бультер'єр
- Американський стаффордширський тер'єр
- Англійський бультер'єр
- Стаффордширський бультер'єр

Всі вони походять від схеми

Англійська бульдог + Англійська тер'єр = Хаф енд Хаф

Entstehungsgeschichte der Old English Bulldog artverwandten Hunderassen

“Одним з найстаріших розплідників в США, що функціонує до теперішнього часу, є «Х-Перт Клуб», заснований в тридцятих роках минулого століття Кліффордом і Альбертой Ормсбі в Хонелле (штат Нью-Йорк, США). Ормсбі пов'язали своє життя з американськими стафф. тер'єрами ще до того, як ця порода отримала визнання з боку АКС і до її назви було додано слово «американський». Більшість американських стафф.тер'єрів з лінії Х-Перт, де б вони ні знаходилися, є нащадками, що належали Ормсбі суки-родоначальниці на ім'я Ormsby's Madge (№ 23984 в АКС), яка була придбана у лютому 1930 року від Х-Перт Black Betsy і Ch. Х-Перт Brindle biff.

В даний час існує 2 стандарти породи американський Стаффордширський тер'єр:

- заснований АКС;
- заснований FCI.

Відмінності між ними незначні. Основним вважається другий варіант, затверджений в 1987 р .

Загальний вигляд: справляє враження дуже сильної для свого росту собаки, м'язиста та активна. Собака пропорційно складена. Гладкошерста. Ріст і маса тіла. Оптимальним висота в холці вважається 35-40 см. Маса тіла кобеля 12,5-17 кг, суки - 11-15,5 кг тощо.

"Найвідданіший породі собаківник Кліффорд Ормсбі 67 років життя віддав розведенню саме американських стаффордширських тер'єрів. Лінія Х-Перт, в свою чергу, мала велике значення для заснування багатьох інших кровних ліній.

Наприклад, лінія Har-Wyn, кровні лінії Ruffian і Sindelar, російський розплідник «Lamasko X-Pert», у Флориді (США) розплідник «Fraja».

Ch. Fraja E. C. Winning Ticket

Висновки. Сучасний стаффорд з часом поміняв деякі риси характеру. Якщо раніше це були виключно бійцівські пси, то тепер вони зорієнтовані на роль охоронця, компаньйона, охоронця майна. Після офіційного визнання тварини почали брати участь у виставках.

Список використаної літератури

1. Патрушев Д. Американский стаффордширский терьер // Мой друг собака : журнал. — М.: ООО «Издательство Энимал Пресс», 2012. — № 8. — С. 62—65.
2. Мищика О. Амстафф // Мой друг собака : журнал. — М.: ООО «Издательство Энимал Пресс», 2013. — № 4. — С. 6—13.
3. Фалкон А. Американский стаффордширский терьер // Мой друг собака : журнал. — М.: ООО «Издательство Энимал Пресс», 2012. — № 7. — С. 25.
4. Перегуда Е. Г. Американский стаффордширский терьер. Проблемы породы // Питомцы - Pets : журнал. — Киев: Кинологический Союз Украины, 2005. — № 4 (39). — С. 2—6.